

Agraïment a les Monges de Borredà

L'any 1976 el P. Jordi Grau i la Gna. Montse Sala, començaven una experiència nova a Berga, portant una trentena de nens i nenes a fer colònies a Borredà.

S'escollí a ca les Monges com a marc per iniciar les primeres tandes. La casa no reunia les condicions desitjades: la cuina era petita i vella, gairebé no hi havia lavabos i els pocs que hi havia s'embussaven sovint... però fou ben útil en aquells primers tres anys de colònies. Uns quants matalassos del convent de Sant Francesc i unes olles i tupins de les Dominiques de Berga, que pujava la germana Inès Arisa, la primera cuinera, acabaven de complementar el lloc.

La casa de colònies era l'antiga escola de les Germanes Dominiques, que en aquell moment havia deixat de fer col·legi a Borredà.

Als anys 1979 i 1980 retornà una petita comunitat de Germanes Dominiques a Borredà amb la germana Rosa Casals al capdavant acompanyada per les germanes Mercè Pla, Dolors Farga i Enriqueta Casadesús.

En aquesta època s'adequà la casa i es consolidà el nostre "niu" de colònies. El sentiment de lligam amb els paratges de Borredà ja era sòlid: el bosc i la font de la Llosada, el camí del Pare Coll... i la mai prou agraïda riera amb el regal del gorg del Salt. Quedà ben clar que les nostres colònies eren i serien a Borredà. Colònies a Borredà, un nom ben poc original si voleu, però que de fet, per a nosaltres diu molt.

I així ja des del principi, amb uns infants engrescats per anar de colònies, amb uns monitors de casa carregats d'il·lusió, la Llar del Pare Coll (que és com fou batejada la casa un cop restaurada com a casa de colònies) i el cel de Borredà per sostre, posaven en aquells primers cinc anys els fonaments de les nostres colònies, per poder celebrar l'estiu vinent del 2015 el 40è aniversari de Colònies a Borredà.

Al 1983, la germana Enriqueta Casadesús prenia el relleu de la cuina. Així els macarrons de sempre i les altres menges exquisides que ella ens feia, també ens van ajudar a créixer i a sentir-nos molt cuidats, ho feia tot perquè hi estiguéssim a gust. Alguns anys, la Remei (de Borredà) també es va posa el davantal a la cuina de Borredà.

Al 1990 la germana Rosa Casals havia passat el relleu de responsable de la casa a la germana Dolors Miquel, i amb ella, vindrien també la germana Teresa Capdevila i més tard la germana Concepció Caba, ocupant el lloc de les germanes Mercè Pla i Dolors Farga.

L'any 1997 vam estrenar la carpa exterior del jardí que permeté poder-hi fer activitats com una petita ampliació de la casa. Per Pasqua del 2000, van arribar lliteres noves: vermelles i de dos pisos. A l'estiu del 2003 s'estrenà una nova construcció amb lavabos i dutxes on hi havia el safareig i l'estenedor petit cobert d'uralita.

Però més important que les obres i el mobiliari són les persones. També la comunitat va anar fent els seus canvis. La germana Rosa Casals va ser al capdavant de la casa de colònies durant un llarg període als primers anys. La va succeir la germana Dolors Miquel i, l'any 1998, arribà la germana Margarita Valencia per fer de superiora; tot i que la germana Dolors es quedà encara un curs més,

com a administradora. El setembre de 1999, ella deixà Borredà amb la germana Teresa Capdevila per anar totes dues a la residència d'avis de Bagà. L'estiu de 1998 havia arribat la germana Lola Arnaldich.

L'any 2005, la comunitat de Borredà la formaven: la germana Lola Arnaldich com a superiora; la germana Enriqueta Casadesús a la cuina, ajudada per la germana Josefina Pina, arribada al 2000; la germana Adoración Garcia i la germana Mercè Artigas, arribada durant les colònies del 2004. A les colònies del 2004 també va ser a la casa la germana Monte Sala, una de les primeres monitores de Colònies a Borredà que, d'aquesta manera, revivia antics records.

Durant molts anys, es va comptar amb l'ajuda de la Dolors (de Borredà) que tots els nens i nenes es pensaven que era una germana més. Per culpa de la germana Enriqueta i totes les germanes que han fet la cuina, més d'un ha tornat a casa amb algun quilo de més després de les colònies. El menjar sempre ha estat una tasca de qualitat que han fet les germanes. Mai no estarem prou agraïts a totes elles, als seus cuinats exquisits i a la seva paciència inesgotable.

Des de l'estiu del 2010 la cuina i la neteja de la casa durant les colònies ho feia persones externes a les germanes, però s'ha d'agrair els bons consells culinaris de les germanes, sobretot de la germana Josefina Pina. La germana Adoración Garcia va passar a ser superiora, però continuant amb la mateixa comunitat fins al moment de deixar la casa a finals d'estiu.

De ben segur que si un juliol els borredanencs no sentissin brogit a ca les Monges ho enyorarien.

La història de la nostra entitat ha estat sempre lligada a un lloc físic, la casa de colònies Llar del Pare Coll. Un grup d'infants i monitors que durant 39 estius hem vingut a la mateixa casa del poble de Borredà.

Moltes gràcies per tot germanes Dominiques, hem viscut moltes coses, bons records al vostre costat, hem celebrat diferents aniversaris de colònies, hem llimat a vegades discrepàncies que la mateixa convivència comporta, però també ens hem estimat, heu estat una part important de nosaltres i mirarem de cuidar-vos la casa tant bé com puguem i de continuar-hi donant el mateix escalf i acolliment que ens heu donat sempre vosaltres. Us trobarem a faltar, tot i que sabem que als llocs on heu anat també hi estareu molt bé i molt ben cuidades.

Gràcies especialment a la germanes Enriqueta, Lola, Josefina, Adoración i Mercè, però també a totes aquelles que al llarg d'aquests anys heu estat amb nosaltres, algunes fa temps que ens heu deixat però al lloc on sigueu també us ho volem agrair.

Moltes gràcies per tot Monges de Borredà.

GRUP COLÒNIES A BORREDÀ

Borredà, 8 de novembre de 2014